

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. června 2024 v Mostě samosoudcem JUDr. Benno Eichlerem,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, trvale bytem náměstí ██████████,
██████████, toho času ve vazbě ve věznici Litoměřice,

je vinen, že

- 1) v době od 24. února 2023 do 19. března 2023, z místa svého bydliště v Litvínově, ulice ██████████ komunikoval prostřednictvím komunikační aplikace Telegram s nezletilou poškozenou ██████████, narozenou ██████████, které v rámci jejich komunikace zasílal soubory zachycující jednak masturbaci dospělého muže a jednak fotografie a videozáznamy obsahující pornografii, která zachycuje dítě, dále nezletilou v rámci komunikace přesvědčil, aby vyrobila vlastní pornografická díla, která mu následně prostřednictvím uvedené komunikační aplikace zaslala a taktéž nezletilé opakovaně navrhoval setkání za účelem pohlavního styku, ačkoli věděl, že jde o osobu ve věku 14 let,

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

tedy

jednak přenechal dítěti fotografické a filmové pornografické dílo,

jednak jinak jinému opatřil fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

jednak přiměl dítě k výrobě pornografického díla,

jednak navrhoval setkání dítěti mladšímu 15 let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

2) od blíže nezjištěné doby do 9. února 2024, měl ve svém bydlišti v Litvínově, na adrese [REDAKCE], uložena elektronická zařízení obsahující níže uvedený počet fotografií či videí pornografického charakteru, na kterých je zachyceno dítě:

- pevný disk HDD značky Hitachi o kapacitě 320 GB, obsahují 6.852 fotografií a 2.726 videí dětského pornografického díla,
- notebook značky Acer, v jehož paměti bylo zjištěno 4.581 souborů dětského pornografického díla,
- mobilní telefon značky Samsung Galaxy J3, [REDAKCE], v jehož paměti bylo zjištěno 2.538 fotografií a 151 videí dětského pornografického díla,
- mobilní telefon T-Phone, [REDAKCE], v jehož paměti bylo zjištěno 435 souborů dětského pornografického díla,
- pevný disk HDD zn. Western digital s kapacitou 500 GB, obsahující 62 fotografií a 14 videí dětského pornografického díla,
- mobilní telefon zn. Nokia C5-03, v jehož paměti bylo zjištěno 248 fotografií dětského pornografického díla,
- pevný disk HDD zn. Seagate o kapacitě 40 GB, obsahující 3.059 fotografií a 135 videí dětského pornografického díla,

tedy

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem,

3) v blíže nezjištěné době, pravděpodobně dne 19. prosince 2020 kolem 21.00 hodin, ve svém bytě v Litvínově, na adrese [REDAKCE] pořídil na svůj mobilní telefon zn. Samsung Galaxy J [REDAKCE], celkem 23 fotografií neznámé dívky předškolního věku, která si hraje nahá se stavebnicí v poloze s roztáženými nohama, kde je obnažen její genitál,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

tedy

jednak vyrobil fotografické pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě,

jednak zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

- 4) v blíže nezjištěné době, pravděpodobně dne 22. prosince 2023 kolem 13.00 hodin, ve svém bytě v Litvínově, na a [REDACTED], pořídil na svůj mobilní telefon zn. T-Phone, [REDACTED] celkem 10 fotografií nezletilé poškozené [REDACTED], která se převlékala v jeho obývacím pokoji, kdy na některých fotografiích je zcela nahá nebo hrající si pouze ve spodním prádle,

tedy

jednak vyrobil fotografické pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě,

jednak zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

čímž spáchal

ad 1)

jednak přečin šíření pornografie podle § 191 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

jednak přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3 trestního zákoníku,

jednak přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku,

ad 2)

přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 1 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

ad 3)

jednak přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3 trestního zákoníku,

jednak přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 4)

jednak přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odstavec 3 trestního zákoníku,

jednak přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 /osmnácti/** měsícům.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s **ostrahou**.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické v ústavní formě**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to: pevný disk HDD značky HITACHI, typ. Hitachi HTS 543232L9A300, s/n: 090714FBC400CEGMAT9A, kapacita 320 GB, notebook ACER, typ ASPIRE 5830TG-2434G75Mnbb, s/n: LXRHK0212214007D491601, mobilní telefon značky SAMSUNG Galaxy J3, model SM-J330F/DS, [REDACTED], s/n: R58KB6EVBXX, mobilní telefon značky T-PHONE, [REDACTED], s/n: BS98317AA12B1801674, pevný disk HDD značky WESTERN DIGITAL, typ: WDC WD5000LPCX-24C6HT0, s/n: WD-WX41AB4PXXU8, kapacita 500 GB, mobilní telefon značky NOKIA C5-03, FCC ID QTKRM-697 a pevný disk HDD zn. Seagate, model ST340016A, s/n: 3HS0CVYK, kapacita 40 GB.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Odůvodnění

Po provedeném hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.

Podle § 206a odst. 1 tr. řádu obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že se cítí být vinen ze spáchání žalovaných skutků, přičemž z tohoto vyjádření i vyplývá, že za nesporné skutečnosti považuje všechny skutečnosti popsané v obžalobě a že souhlasí s tím, aby tyto nesporné skutečnosti nebyly v hlavním líčení dokazovány.

Obžalovaný podle § 206 c odst. 1 tr. řádu prohlásil, že je vinný ze spáchání všech skutků, které jsou uvedené v obžalobě a že souhlasí s právní kvalifikací v obžalobě obsaženou.

Zároveň byl obžalovaný upozorněn podle § 206c odst. 7 tr. řádu na skutečnost, že soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a rovněž tak, že skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku obžalovaný rovněž poučen o tom, že prohlásí-li svoji vinu nebo označí-li rozhodné skutečnosti za nesporné, přihlédně soud k tomuto jeho postoji při stanovení druhu trestu a jeho výměry, rovněž že, soud přihlédně podle § 41 písm. l) tr. zákoníku jako k polehčující okolnosti i k tomu, že se obžalovaný k trestnému činu doznal. Stejně tak obžalovaný poučen o možnosti soudu využít ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku o snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby.

Obžalovaný setrval na svém postoji a soud tedy podle § 206c odst. 4 a 6 tr. řádu prohlášení viny obžalovaným přijal, přičemž rozhodl, že se dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil vinu, neprovede.

Dokazování se v tomto případě neprovádělo, rozhodnutí o vině vychází výlučně z doznání viny obžalovaného a jeho souhlasu s právní kvalifikací skutku uvedeného v návrhu na potrestání.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že na obžalovaného se hledí jakoby nebyl nikdy soudně trestán, z jeho čestného prohlášení vyplynulo, že velmi lituje toho, že spáchal tuto trestnou činnost, má v úmyslu vyhledat odbornou lékařskou pomoc a léčit se.

Při rozhodování o trestu přihlédl soud jako k polehčujícím okolnostem k těmto skutečnostem: jednak k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, když jeho jednání ovlivňovala jeho sexuální deviace – sadismus s výrazným pedofilním zaměřením (§ 41 písm. a) tr. zákoníku – spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých), k jeho projevené upřímné lítosti (§ 41 písm. o) tr. zákoníku, k tomu, že napomáhal při objasňování své trestné činnosti (§ 41 písm. m) tr. zákoníku) a dále soud přihlédl k doznání obžalovaného jako polehčující okolnosti podle § 41 písm. l) tr. zákoníku, stejně tak i použil ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Přítěžující okolnosti soud neshledal.

Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným

způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání.

Je nepochybné, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti, která má vysokou společenskou nebezpečnost, neboť objektem všech přečinů je mravní a tělesný vývoj dětí, tedy nejzranitelnějších subjektů, kdy jim trestní zákoník těmito ustanovením poskytuje důslednou ochranu před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost, přičemž obžalovaný páchal svou trestnou činnost po delší dobu. Jak vyplynulo ze znaleckého posudku, trestnou činnost páchal pod vlivem své deviace (ve stavu zmenšené přičetnosti), ovšem o této věděl, měl pochybnosti o zdravoti svých fantazií, avšak nepodnikl žádné kroky k tomu, aby se svěřil do odborné péče a své chorobné představy tak potlačoval či eliminoval, naopak ponechával jim volný průběh. Z těchto důvodů tak nepřipadá v úvahu užití ustanovení § 40 odst. 2 tr. zákoníku či § 47 odst. 1 tr. zákoníku, je však na místě použití ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku, tedy přihlédnutí ke zmenšené přičetnosti při stanovení druhu trestu a jeho výměry.

Je nutno přihlédnout i k tomu, že v případě skutku 1) nezletilá rozhodně neutrpěla touto komunikací nějaké trauma, komunikace byla z její strany naprosto dobrovolná, mohla jí kdykoli jednostranně ukončit, avšak poškozená v ní pokračovala jen proto, že se nudila a komunikace s obžalovaným pro ni byla vítaným povyražením. Jejich konverzaci lze označit jako vulgární a nevkusnou, nicméně žádné škodlivé následky na psychiku poškozené tato konverzace neměla, morálně zanedbaná byla poškozená již dříve. Vizáží poškozená pak rozhodně nesplňuje ani laické představy o „dítěti“, na svůj věk byla tělesně velmi vyspělá, rovněž tak i intelektuálně se nelišila od stejně starých vrstevníků, nechovala se, ani nejednala infantilně, nebyla ani mentálně postižená. Poškozené obžalovaný nikdy ničím nevyhrožoval, videa a fotky mu posílala sama. Sama matka poškozené má za to, že trestná činnost obžalovaného neměla na nezletilou poškozenou žádný dopad. Tyto skutečnosti samozřejmě nevylučují protiprávnost jednání obžalovaného, avšak je zapotřebí je zmínit a přihlédnout k nim: avšak platí, že obžalovaný bezpochyby věděl, že jde o osobu, které je 14 let a zasílal jí i pornografické soubory a vylákal z ní i její vlastní video s pornografickým obsahem, přičemž jí opakovaně navrhoval setkání za účelem pohlavního styku.

Co se týče bodu 2) pak zde je nepochybné, že obžalovaný na elektronických zařízeních přechovával velké množství fotografií a videí s pornografickým obsahem, které zobrazovaly dítě, popř. osobu, jež se jeví být dítětem, přičemž důkazy byly nalezeny při domovní prohlídce v bytě obžalovaného a i v jeho mobilních telefonech či notebooku. Je nepochybné, že obsah těchto nosičů je nechutný, odporný, odpudivý, ohavný a morálně nepřijatelný, soud však nesouhlasí se závěrem, že by obžalovaný svou rozsahem mohutnou sbírkou závadného a závadového materiálu nějak přispěl k tomu, aby osoby vyrábějící pornografické materiály pedofilního a sadistického zaměření zvýšili svou aktivitu na tomto poli, tento jistě zvrácený trh se řídí jako jakýkoli jiný obchod nabídkou a poptávkou, nicméně tuto skutečnost jako takovou nelze klást k tíži obžalovaného, zde postačí pouze znak přechovávání takového materiálu, popř. i množství takového materiálu.

V případě bodu 3) a 4) pak je nepochybné, že obžalovaný vyrobil fotografické pornografické dílo, které zobrazuje dítě a že zneužil dítě k výrobě pornografického díla, neboť z obsahu fotografií je zjevné, že účelem pořízení fotografií bylo zachycení genitálií nezletilých poškozených, je však zřejmé, že se jednalo o nenásilné a neinvazivní jednání obžalovaného vůči nezletilým poškozeným, vzhledem k jejich věku si tyto nezletilé ani neuvědomovaly činnost obžalovaného, k níž byly zneužity, obžalovaný je „toliko“ fotografoval nahé, nearanžoval je, nenutil je k pózování ve vyzývavých pozicích, zachycoval „jen“ jejich přirozenou nahotu v přirozených pozicích, na nezletilých poškozených nezanechal jednání obžalovaného žádné psychické poškození, ani jim nijak fyzicky neublížil.

Obžalovaný tak svým jednáním spáchal celkem 9 přečinů, všechny v souvislosti s dětskou pornografií a dítětem, tak jak má na mysli trestní zákoník, trest bude ukládán jako úhrnný, neboť se svým jednáním dopustil vícero přečinů.

Vzhledem ke společenské nebezpečnosti, která je v tomto případě velmi vysoká, vzhledem k objektu trestné činnosti a předmětu útoku, není možno v tomto případě – ač je obžalovaný osobou dosud netrestanou – uložit trest jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody.

Nejpřísněji trestný je v tomto případě přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, kde zákonodárce stanovil rozpětí trestní sazby jeden až pět let.

Soud tedy jako spravedlivý a přiměřený (vzhledem k výše uvedenému) uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tj. v rámci zmíněné trestní sazby mírně nad ¼ této sazby a pro jeho výkon je soud zařadil do věznice s ostrahou, kam dle zákona náleží.

Zároveň soud uložil obžalovanému i ochranné léčení sexuologické v ústavní formě, neboť uložení tohoto ochranného opatření doporučili znalci z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, přičemž výkonem tohoto léčení dostal obžalovaný možnost si jasně a pevně zafixovat nedovolenost svého chování vůči dětským a nezletilým poškozeným, možnost osvojit si pravidla a limity chování k dětským a nezletilým poškozeným, jakož i možnost pochopit hloubku svého psychického poškození a možnost svou deviaci pochopit a aktivně se podílet na jejím léčení.

Jelikož nástrojem trestné činnosti obžalovaného byla zabavená elektronická zařízení od mobilních telefonů přes pevné disky až po notebook, vyslovil soud též trest propadnutí věci ohledně těchto zařízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Shodu s prvopisem potvrzuje

████████████████████

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Poškozený má právo žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. (§ 125 odst. 4 tr. řádu)

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu).

Most, 7 června 2024

JUDr. Benno Eichler, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje